

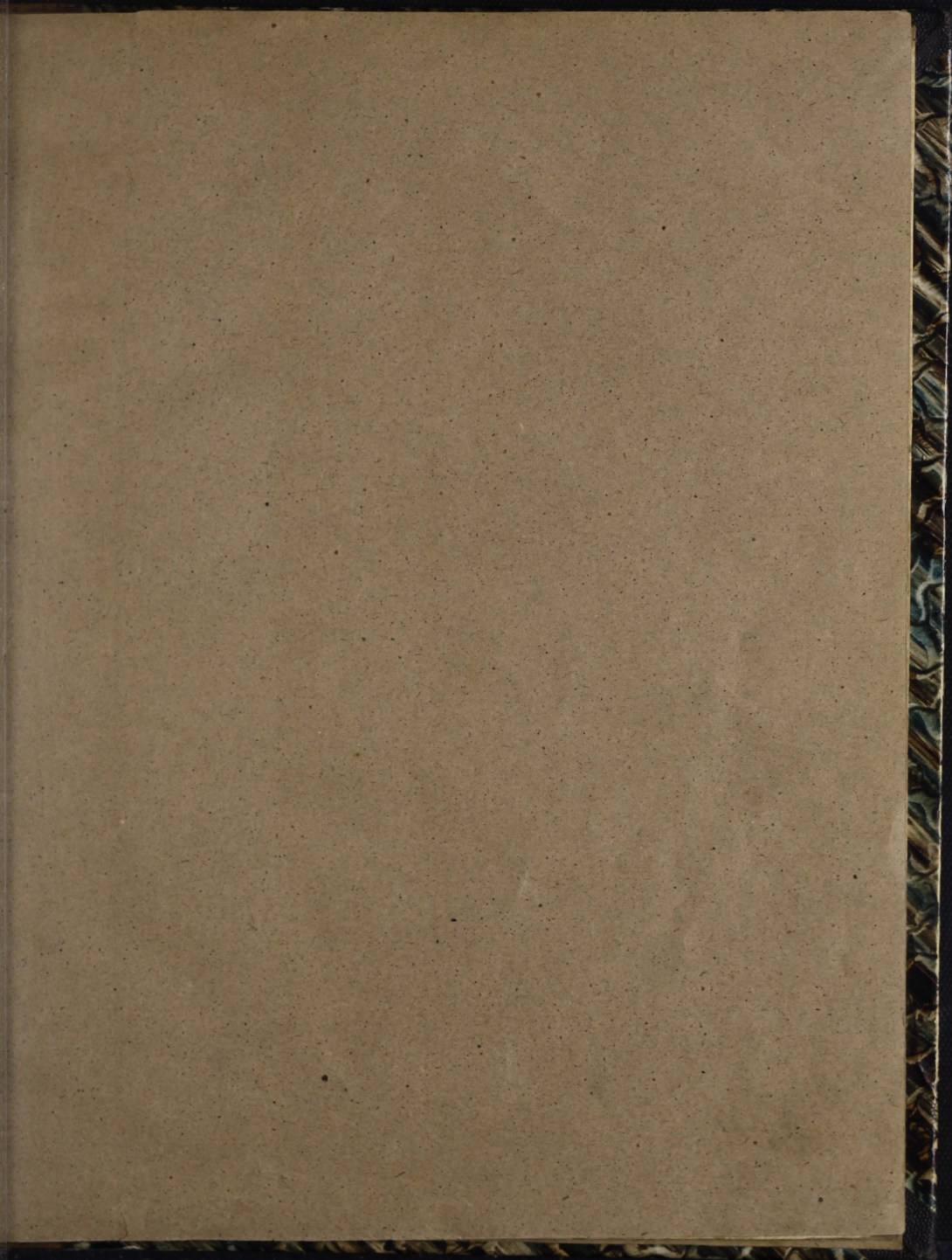
Rnr. Qu.

39.⁴

RMIr. QII.

39.

1788

22

Magnifici Domini
ALASSA DE GYAR-
A STRIGONIENSIA
procinctus.

sum Hungariæ florem in assertis
illiis vindicandam confluisse,
tæ fidei honores & laborum ex
Martii nimium esset infensus at
ine victus, Apolline quoq; illius
Martii tandem reconciliatur.
mœnijs Strigoniensibus vi tor
castrensi apparatu circumfusis
olicissimè orat, ut masculi sui a
Martij spiritus reliquias sic col
leuatus, & famæ currui imposi
orbita Solum Christianum fins
triæ salutem effusi sui cruoris
ortalium immortales quos
nos attingat.

Sum M
Anno 1598.

Centimetres

TIPPEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Inches

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

1788

22
Generosi ac Magnifici Domini
VALENTINI BALASSA DE GYAR-
MATH, AD CASTRA STRIGONIENSIA
iter & procinctus.

Videns Balassius vniuersum Hungariæ florem in asser-
tionem Patriæ, libertatemq; illius vindicandam confluisse,
quambis ob denegatos præstitæ fidei honores & laborum ex-
antlatorum retento præmio Marti nimium esset infensus at-
moris tamen Patriæ certamine victus, Apolline quoq; illius
animum sæpissimè mitigante, Marti tandem reconciliatur.
Officio itaq; resumpto, dum mœnijs Strigoniensibus vi tor-
mentorum vndique petitis & castrensi apparatu circumfusis
adpropinquat, Superos supplicissimè orat, ut masculi sui a-
nimi vigorem residuum atq; Martij spiritus reliquias sic col-
locare liceat, ut gloriæ ala eleuatus, & famæ currui imposi-
tus, laudum perpetuarum orbita Solum Christianum finis
dat, & hoc pacto (in Patriæ salutem effusi sui cruoris
parte iuste emetita) mortalium immortales quos
que terminos attingat.

Sum M
Anno 1598.

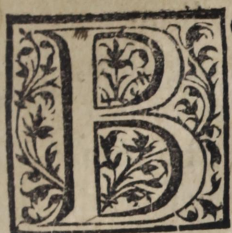

AZ NAGYSAGOS GYARMATHI
Balassa Balintnac Eztergam ala
VALO KES; ŰLETI, KES; ŰLETIBEN
való Imádsága, s-Mit példázott légyen az ő Feiér vör-
fölyes Kamokából tfináltatott Zászlóia, kin Hárphá-
iáual Dáuid Király vagyon tērdén teleped-
ue ősiue fogott s-fel emelt két ke-
zeiuel írua.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

¶ *Ad notam;* Botlásd meg W^R Isten iffiuságom-
nac vét két.

Otsád sient Lelkedet Egből W^r Istén
mellém,

Ki vezérlyen, s-gonozt ne hadgjon
iöni felém, (gyen
Félelmem ne legyen, óltalmába ve-
S-hozzon sient siuet belém.

AZ te ió vóltodért táuoztasd el vetkemet,
Oijam magam töle, s-gyülölyem mint mérgemet
Ne vesd el elöled, s-el se üzz mellöled

Hald kegyessen kértemet.

LAtúan siép hazámnac hogy ki ki óltalmára,
Fegyuert késsít, s-megyen meg siabadulására,
Siuem repös vidúl, s-czac nem lábra indúl

Olly víg minden iauára.

AZ te sient Fiadért lás engemis olly ióual,
Stolgálhassac neki értéckel és hasionual,
Lássam siabadtságát, s-bár érie halálát

Vigan eltem azonnal.

SEmmi Ver húllásom drága ne legyen érte, (te,
Mert nekem mind iouát, s-mind souát eluegy mér-
Az az, hól vidított, hól meg siomorított

Keduetem búual érte.

SOkás de Annyánac rongálua édesgetni
Fiát, hogy erkötlét tudhassa ékesgetni,
Hogy lehetnécsielidgy, engemis ért bús Igy
S-akart vgy kesergetni.

Ily süksége napián töle mesííe nem válom,
Ha egyébbel nemis íó példámmal síólgálom,
Fogyatkozott értéc sí-értékletlen mertec

Nem botfát sokra, sí-bánom.
OLuad mert értéke nemzetemnec, fogy sí-apad,
Bötsüllet, síerentse rá tsac gyengén sem akad,
Amihöz kapnais sí-közi nagy vólnais

Elöle más el ragad.
SOc bú eri gyötri végtelen reménségét,
Titkos ohaytással kesfergi síegénségét,
S-az inkább kinozza, hogy ölben hordozza

Halálos ellenségét.
FEiet kell haytanunc nyomorodott igyünckel,
S-töled kell óltalmat eröt kérénnec hitünckel,
Erönc merr hól fogyott, Te segeí sí hartzol sí ott

Vagyon régen hirünckel.
RAkua léuén hitem Irgalmad ereíéuel.
Epít egy Zásílótskát kezem ö elméíéuel,
Kit köuessen bátran lelkem fáradatlan

Ha víw ellenségéuel.
AZ Zásíló kamoka, feíer sí-éppen vörfolyés,
Rayta Dáuid írúa, sí-Harphaiáual nagy zöngés,
Kezefel emelue, síiue ki teriedue

S-abbán búzgó könyörgés.
TEy feíer síín iegyez lágy síiuet engedelmet,
Az vörfölye iegyzi az én foc vesíélyemet,

Kiben

Kiben menyí síöglet, bennem anni döglet

Sebheti én síuemet.

REgi vitez Király Dáuid méltán Hadnagyom,
Mert ő életében résíem soc képpen vagyon,
Síám kivetetséguel síámtalan inséguel

Ilhetem hozzá vagyon.

EO vele emeluén Egh felé fel kezemet,
Sóltárát éneklem, hogy botsásd meg vétkemét,
Aldgy-is ió vóltodból, végy ki soc gondomból

Remítsd ellenségemet.

SOc keferues búmat haytsa el Hárpha hanghia,
Tsende sedgyéc azzal síuem sebhítö lánghia,
Mint Saul kórsága, síuem bos síúfága

Múllyéc pöngéséthaluá.

REménségem léuén síállyon lelkem sereleme,
Lám meg lágjúlt síuem mint kamokánac selyme,
Valamint akarod vgy haytogathatod

Te legy-is segedelme.

IGazgasd vezereid én igyekezetemet,
Meg ne vtáld síómot sí fel emelt két kezemet,
Kickel lelkem magát, adgya néked sí néz rád

Vigyáztatuán síememet.

MEg nyugodott síuem Hadnagyomnac példáián,
Soc keferue vtán ki vigadott böwiauán,
Gyakorta vólt vtált, sínuedett sok bút kárt

Eelt könyues étke saúan.

A 3

Az

AZ én életem is siened soktól vátást,
Ki ki ő magától el tasít s-ád meg vátást,
Soc siememben iót siól, s-másutt tsapkod artzól,
Fárazt búual nyaualyást.

IRégységnek helye már hogy raytam nem lehet,
Kit az ió sierentse és kínts magán viselhet,
Gyülölség terhell üz, kit siégénység rám füz

DE legyen keduednek raytam ió siánt tanátfa,
Czac lelkemet átoc és káthozat ne bántfa,
Lelkődet hitemmel és iduösségemmel
Alatta alig mehet.

EN nec penig miért hogy Christus fundamentoma,
Es te igaz hited ki nem lehet meg bontua,
Az Christust tizteluén és hitednek hiuén
Haragod le ne rántfa.
Nem lehet rám nem ontua.

CZockal s-áldásockai sient kezedhez békéluén,
Már vtra indúloc Duna mellet le menuén,
Veg Esitergam alá, kinec most kö fala

OTt vár nemzetemnek siép sátoros tábora,
S-egyeb soc rendeknek sűrő nagy záslós hada,
Ki sántzot ás épít, s-ki kart siuet késít
Röng Algyúckal töretuén.
Igyekezuén ostromra.

REgtől várta siuem ezeknek törtinetit,
Hogy erhesse ezzel hazámnac épületit.

Nez-

Nézuén siabadságát s-rabságból válttságát
S-újuló siépületit.

AZért bizuán mégyec és búzgó örömmel.
Nem gondoluán semit kedues vesiedelmemmel,
Am válttsa bár magát, s-nyerie siabadságát
Hóltom hozó sebemmel.

TArtsa ielül magán erte ki folt vęremet,
S-azzal Eghbe vigye hiremet és neuemet,
Hogy miuel tartoztam, vigan rá ořtottam
Hiuén sient Istenemet.

Minerua conspiciens Balassium oppugnationi iam iam imminentem, Palladem enixissime orat, ut in ipso oppugnationis ardore Balassio vulnus lethale infligat, Quo supremam ei horam imprimendo, eum ex negotiorum & laborum terrenorum molestia (qua se nimis aggrauasset, irrita virtutum suarum aestimatione) tandem vindicatum: in Deorum numerum transferat, immortalemq; fame perpetuitate reddat.

Balássá Baline az őstromna mēnuēn, Minerua Palláshoz futamodie sietřeguel, s-tőrekeduēn nála esedezić azon, Hogy az Wř fiat az Ostromkört halálořson sebesiřse, kiuel id hirtēs neuet hozuán reęaia, ez földnec siinérđl (mentuēn soc buńjártđl eřetēr) az Eghbe emelleye, és rendekbe heřhezti etuēn: halhatatlanais te-gye, s-igy řđl:

Ad notam: A sient Háromřágnac kinec imádkoz-nac, Christus másod siőmélye, &c.

Add vezerľő Pallás
Tekints s-Tiztedhöz lářs
Ielents it meg magadot,

Erre

Erre rendedis ínt
S-keris hiuöd Bálint,
Hogy ne hadd mint síólgádot,
Ki Zásílód alatt elt,
Bötsüllett, tísítelt, félt,
Sokac felött magadot.

Eelete bújánac
Nagy háboruiánac
Legyen ezuel már vege,
Hogy it hazáiánac
Mint eades Annyánac
Síólgálhasson ő vere,
Mellyel az Egh alatt
Míg tart bekeség s-had
Follyon ió híre neue.

En yalamit tudtam
Soha meg nem ýntam
Azt elméiében rakni,
Értis penig igen
En ekes nyeluemen
Síólni mint rayta látni,
Kiuel Egheketis
Földi népeketis
Túd énhiteni hattni.

Hasson elődbennis
Mutatuán ezbennis

Hoz-

4
Hozzám s'hozzá keduedet,
Könyörgése hasina
S-En elmémnec siava
Haytsa meg siömélyedet,
Hogy közöttünc léuén
S-Örömnöckel çluén
Siemelheffe siinyedet.

Háláadatlan rosi föld
Itéld kapiaé ott
S-Bötsüllie elméiét,
Kit én çkesgettem,
S-Adam veled ketten
Vitez Maria çreiét,
Neki sokban ártuán
S-Gyalázatban tartuán
Benne mind kettönc üeuét.

Ragadgyuc közzéncfel
Most iöttideie el
S-Helyheztetsüc rendünkbe,
Imhól iö nagy sebbel
Lödd halálös sebbel
Akadgyon mi kezünkbe,
Ha ostrom sebheti
Ió hír is köueti
S-Résitis nyér nemzetünkbe.

B

Hal-

Haluán ez síót Pallás
Monda ez kiáltás
En elöttem keüet lölt,
Nagy síánakozálom
Ki vólt ez síólgámon
Búual már tsac meg nem ölt,
Hogy az rosi hituán föld
Ki rá tsac mérget tölt
Vele semmi iót nem tett.

Touáb már soc iómot
S kegyes síándékomot
Nem méltó halasítanom,
Sem ő síegény feiét
Kit ennyi soc kiny fűrt
Töb búual aggaztaltom,
Sokat túrt éröttem
Láttam s-meg értettem
Kell már felmagaztaltom.

Lachésist hiuatom
S-Neki mayd meg hagyom
Hogy elete fonalát,
Touáb ne erefíse
De gyengén el messe
Látuán eliött óráiát,
Mert Atroposis már
Az mesly nagy búual iár

5

El vnta^{ab} sodrását.
 Söt tettzic meg ezis
 Hogy Vitez Ötsétis
 Ne hadgyuc ki közzülönc,
 Kit más vénségében
 Ö ez életiben,
 Vegyen el keduen tülönc,
 Vllye mi sisekünket
 Böuitse rendünket
 S. Lakiéc ott hól mi ülönc.

Vltre saucius & iam mortem appetiturus, Patriam, Amicos, & Germanum
 a loquitur, orat Superos, exauditur, animam Deo commendat, recipitur, ex-
 spirat, caelum gaudio personat.

☞ Meg sebeledu eu s halalahoz közel leven, Hazajanak, Baratinak, es
 az ötsenek bol, Istennek könyörög s meg halgattatik, lelkét Istennek
 ajánlya s el fogadtatik. Meg hal, s, Menyorfag meg örvendeztetik.

Hon édes Hazám
 Ez az Iele hogy sán
 Eletem igen téged,
 Hogy Vërem hullását
 Az kit két siemed lát
 Nem kiméllettem töléd,
 S. Iob immár meg halnom
 Hogy nem búdot látnom
 Vagy el siodknem mellöled.
 Keserues kinaid

Hazaiának szöve

Olly nehezecbár hidd
Hogy nagy méregnec tetzec,
S Ez mostani sebneł
Kiben meg lelke meł
Sokkal élesben metznec,
Azok ölnekis meg
Monduán ier foytsúc meg
S-Halálomra keredznec.

O Vezertől fosított
Rosi tanátsra osított
Arua pusita haylékom,
Remén ségéuel tsalt
S-Bolondságtól ált falt
Test nyugotó árnyékom,
Há ter meg nyaualyád
Hol gondodhoz az lát.
Ki nőtt fel tsac iátékon.

Imén már meg haloc
S-Nehéz hogy nem látoc
Stabadságodban módot,
Mert az kit vitezül
Anyá világra siül
Hogy igaz gassa iódot,
Mem siólhat dólgodhoz
Ha siól haragott hoz
S-Felben vesiaz mıt mondott.

Adgya

Adgya az Isten bár

Hogy meg s-abadúlly már
De nehéz aztel hinném,
Noha koporsómban
Kéuánt lelki iómban
Kell már testemet vinném,
Mert maga hasináual
Pręda kapásáual
Ssiuét hizlállya minden.

Ió vitez Barátim

Barátim

Meg siükülr Magyarim
Isten légyen hozzátoc,
Lelketec iauáért
S Iótoc áldásáért
Vétkim megbotlásátoc,
Hazátoc óltalmát
Mint Isten erőt ad
Ne hadgyátoc lássátoc.

Minden artyámfia

Artyámfia
s az őtleneg

Kiknec már sochijá
S-Teis ió vitez Ótsem,
Nemzetem siépsége
Hóltom ékélsege
Minden keduem sierentssem,
Kitöl való váltom
Mintnehezeb átkom

B 3

Vgy

Vgy tettzik s. terhemfintsen
Az WR. Isten áldgyon
Veletek maradgyon
S. ivetekben biztasson,
Ió hirt halálomban
Töletek váltomban
Ti fületek halhasson,
Ertem s. átok áldást
Órök magasztálást
Istenteknek adhasson.

Mondván idvözitsed
S. Ióban résiesítsed
WR. Isten az ő lelkét,
Mert te benned bizott
S. Te Igédvel hízott
Téged magasztált, félt, kért
S. Noha vetkes fiad
Mégis hozzád hijad
Lám már bűnéből ki tért.

Mit mondhatok? eltem
Hol bátran hol félttem
Kedwel búval panaszval,
Hól méltó vadlásban
Töb ragalmazásban
Mert egész föld foly azzal,
Vérkemben röttegetem

Ióm-

Iómban öruendettem
S-Vigadtam az igazzal.

S-Mind ez főb eltemben
Hogy ittis fektemben
Istent meg köuethettem,
Minden vtált gonofit
Ki Istentől meg fosit
Siuemből ki vethettem,
Dáuidnac kõnyuéből
Merítuén siuemből
Imezt énekelhettem.

WEegtelen Irgalmú
O te nagy hatalmú
Isten légy már kegyelmes,
Onts ki mindenestől
Iódót rám kebledből
Mert la melly veszedelmes,
Bűnöm miatt lelkem
Ki titkon rág engem
Mert nagy sebbel sérelmes.

Mosd el rólam immár
Kit lelkem alig vár
Mosd el bűnöm rútságát,
S-Éggyütt az rút hírrel
Mint rút büzt enízd el
Förtelmem bűdös siagát,

Ezt a Psalmut az Béz
za verseiből ő maga
fordította ki tsac he-
lala előtti való be-
tegegebe.

Esmé-

Esmérem vékemet
Kiért Nap eugemet
Röttent mutatuán magát.
Czac neked vétkeztem
Bűnt ellened tettem
O kegyelmes WR Isten,
Kit semmi rauaság
Nem tsalhatf.álnokság
Röytue előtted nintsen,
Mert az nagy kec Eghből
Mint Királi síękből
Látod mit miuel minden.

Ha ęrdemem sęrint
Reám ereztęs kint
Ves síęc s. iay houá legyec,
Ha tellyes ęltemben
Bűnt tettem mindenben
Bizony pokolra megyec,
Mert meg létem előtt
Tęstem meg fertezött
O Istenem már megyec.

Engem mert vętkéuel
Anyám ęltetett el
Mehében hogy hordozott,
Vętket te penig bánst,
Igazt seretsi kéuánsi

Ki tiszta szívű hozott,
Hogy életre adál
Azonnal oktatál
Mint érténem titkodot.

En rút háláadatlan
Azért foghatatlan
Isten hozzád hiáltoc,
Tisztíts Isopoddal
Irgalmasságoddal
Mertla ki nagy ként valloc,
Hogy vndoc vctkemből
Meg tisztúluán belől
Legyec szép hogy sem vagyoc.

Legyec feiérb hónál
S-öröm mondasoddal
Tölts be az én fülemet,
Elemítsd eimémet
Külduén örömedet
Ne sárasd ki velömet,
Tfontomból bánattal
Ne nezz rám haraggal
Mold el inkább vctkemmet.

Teremts ismég bennem
Teremtö Istenem
Tiszta szívű kegyessen,
Füdd belém ismegint

C

Hogy

Hogy nagy szívem szerint
Lelkem igazt szeressen,
Engem romlott ségént
Rosi érdemem szerint
Haragod el ne vessen,
Ne fosísi meg Lelkedtől
Sőt idvösségemről
Mondgy örömet már nekem,
Szentelő Lelkeddel
Hadd epüllyen meg fel
Mint az előtt bús lelkem,
Hogy sok tevéyedtek
Te hozzád terjenec
Követvé bizván engem.

Az kövér áldozat

Ió kedvet nem hozhat
Iól tudom Vram neked,
Mert ha az kellene
Örömezt tisztelne
Bús fejem azzal téged,
Töredelmességgel
Buzgó könyörgéssel
Beszélem azért neked.

Iméki óldoztam

S. Te elődben hoztam
Fene ötte sebemet,

Kit

Kit t'fac te gyogyithatsi
Eletre fordithatsi
Stánd keserves fejemet,
Büncim kinnyával
Testem faydalmával
Ne gyötörd e'letemet.

Ha előbb nem hadtad
Söt hozzád fogadtad
Tehát mostan se hadd el,
Ió vóltodból siégént
Ió siokásod] sierént
Sion falát támaszd fel,
Hogy mint áldozatot
Adgyac úgy hálákot
Ki neked leg inkáb kell.

Eddig az P'salmus.

Mint Algyú Golyóbisis
Temerdec kö faltis
Stokott meg hasítani,
Ez könyörgésnekis
Mint eleje vege
Kezde Mennyekben hattni,
T'fendesíség lön Mennyben
S. Az Isten écképpen
Kezde siájával siólni.
Mitsoda nagy erő
Hittel rakva s-merő

C 2

Hatá

Hatá meg füleimet,
Miképpen türhessem
Hogy földre ne vessem
Most az én siemeimet,
Es meg ne tekíntsem
Vagy illykor ne mentsem
Meg az én hiueimet,
Nints keduesb áldozat
S. Többet semmi sem hatt
Mint az keseredett síw,
Ki hiuén Hitemnec
Soc esküuesemnec
Sükségében hittel hiw,
Minden kétségével
Pokollal vétkével
Igém fegyverével viw,
Meg eskütt az én Siáám
Melly órában hozzám
Fel kiáltand az bündös,
Nem lehet vétkében
Oly undok förtelmes
Es meg szenvedett bündös,
Hogy kedwel ne lássam
S. Róla azt mondhaslam
Hogy jómra nem érdemes.
Menny el te Raphael

S. Lel-

10
S. Lelkét meg á ki el
Vedd tsendessen el tőle,
Immár hozzá késült
Ennékem meg fészült
Elöttem ki tərüle, +
Vigy nęki kegyelmet
Es ne hadgy félelmet
Sohól lenni körüle.

Az Egh meg vidúla
Rayta soc tűz gyúla
Raphael el érkezék,
Mint testi ruhából
Minden taghiaiból
Az Lélek le vétkezék,
Méne fel Mennyekbe:
Abraham keblébe:
Kin Menny meg örvendezék.
Sok szép sereg Angyal
Nagy háláadással
Isten sękit meg gyülé,
Az Wrnak jó tétét
Bűnősek meg tørtét
Vigadással örülé,
Föld meg siomorodék
S. Hóltát ez Vitéznek
Siratá keferülé.

Getica irruptio, & Francisci Balassæ virtuosissimi & Heroici spiritus Iuvenis gloriosissimus atq; triumphalis interitus describitur.

Az Tartarok bę jőve, es az Nagysagos Balassa Ferentz dicsőseges halala iratik meg.

Ad notam: Hallám egy iffiúnak minap &c.

PAllás nem nyughatéc ő követét inté,
IRIST síelábain Tauricaba külde
Pontus Tenger síelit mind bę kerülteté.

Nagy hadat támazta Neper Nester között,
Tatár nemzet késiül s-Törökis az között,
Soc nillal puzdrával karddal fegyverkezett.
Iő síertelenséggel olyan reméniséggel,
Hogy Magyar orsi ágót dúllya síörnyűséggel,
Fűzven predájából magat nyereséggel,
Meg zöndüle az föld s-ki ki ótalmaért
Fegyvert késiit, s-viwnia akar hazajáért
Ferentzis meghalni mint Hector Trojaért.
Az óra el jöve úgye hartzra kele,
Hartzra közt soc pogány érkezéc ellene,
Tíác egyedül síakadt nintsen segedelme.
Soc pogánt sért keze nem síánnya halálát,
Vęgre egy nyil hatá kerezte tfontya táját,
Bęlivel foglalván ő síve ő Aagyékát.
Tőb sebivel ő síve lön ezis halálos,
Őröc életiré dicsőségvel hasinos,
Mert lön földön poklon s-testen diadalmas.

Ir Cronicám másutt ez hadnak módgyáról,
 Abban emlekezem bőveb haláláról,
 Es fokákkal égyütt érdemlet dólgyáról.
 Ditsért erköltsével el emlekezeti,
 Teriedis hirében bötsült nevezeti,
 Hólt meg Istenének f. Mennyben fel vezeteti.

Diana miserabili Balásiorum ac præcipue junioris (quo venatore sapissime ute-
 batur) interitu exacerbata, relicto Phano in Hungariam sumptis sagittis & ar-
 tu accelerat. Quo cum pervenisset, omnes oras finitimas sanguine Iuvenis cruentatas
 & interitu notatas, atrocissimis diris implendo, fruges earum se tempestate ever suram
 soliq; omnem pinguedinem de populaturam severissime edicit. Cujus luctuosus quæstus
 ac lachrymis penè intolerabilibus Mars permotus, correpta lancea, ad consolandã
 eam se cælo demittit, Qui quidem cum variis argumentis eo loci gloriosum juvenis o-
 bitum jusisset habendum, ut in ipsius meriti æstimationem gratulatio potius quàm la-
 chryme essent adhibende, eam tandem à luctu levavit. Cui Apollo etiam amborum
 defunctorum Præses actuto superveniens, cælesti destinatione utrosq; fratres sursum
 raptos, Deorumq; immortalium numero indigitatos esse affirmat. Qui nimirum mor-
 talium consortium luculentissimis suarum virtutum meritis luce hac perosa, longè su-
 perassent ac antecessissent.

Diana az Vadaß mestersegnek isten aßsonya, Balassa Ferentznek ke-
 ferves halalat halvan, Delos bigeteból ki jó az Niirsegre, serõtenetes
 atkockkal illerven az földet, kefergi az WRfiunak halalat nagy sirasa-
 val, kihõz Mars az hadakozasnak isteneis ala erkezven az eghból,
 keferûfeget Diannanak enyhíti savával, fokokokbol mutatvan megh
 hogy ditsõseges halalanak bötsületi érdemevel az WRfiu fellyül mul-
 ta az emberek kefergelet, kir Phœbusis vagy Apollo az böltsefegnek
 istene bizonyitvan az WRfiak felöl valo Isten vègezelet hozza kõz-
 be, hogy jófagos tselekedeteknek érdemiért, reghi mennyei vege-
 zesból rendeltetnek az halatra, ki által az Isteneknek gyûlekõzeti
 tarsafagaba foglaltatnanak be, mivel hogy az emberi rendet es é föld-
 di lakast érdemeckel föllyül multak volna.

Delos

D E L O S sígetéből ez minap Dianna,
Iőve Nijr földére rongyossan fáradva,
S. Le ül vén panaszát így kezdte el sirva.
Keszűségemre termett vad föld határ,
Kinn hadát folytatta sílled dühött Tatar,
Ne szálljon rád soha ékes síavó madár.
Eghbéli Hóldomis vonnya meg világát,
Ne ontsa egy fűis rád semmi virágát,
Hogy így vödd el eltem ragyagó villamát.
Hazámban fel nevelt fő vadási Mesterem,
Ki vadásim között völt főb hivem síképem,
El vesítéd előlem rontván tsuda képpen.
Tudom károdot úgy soha nem kereste,
Hogy ezt érdemlette völna töled teste,
Mint im történt síörnyű sebekben el este.
Veghetetlen átok síál rád sok nemzettől,
Kik laknak Nap nyugtig kezdvén Nap kelettől,
Gyümölséd rontatik kö első fellegtől.
Márs ezeket hallván fegyverben öltözék,
Dárdája kezében Eghből le érkezék,
Az Napis azonban folyhőben röytözék.
Mondván bánatodot Dianna enyhítsd meg,
Látod ezen az Nap mint háborodék meg,
En síivemis mint Iegh úgy hűle búmban meg.
Az kit sírats sí nem tsak téged síólgált tsítelt,

De én hivemís volt es Zászlóm alatt élt,
 Szablyája síélinec én kösörültem élt.
 Ennec vitéz karia valamelly felé tért,
 Ellene soc ember vagy meg hólt vagy ki tért,
 Meg ölte haragja ha kihöz közöl fert.
 Ennec ő Bátyais Vdvaromban lakott,
 Vitézséghez mi kell mindent tudott látott,
 Ielt arról életében gyakrannis mutatott.
 Nem érdemlett ez föld illyen két fő sídmélyt,
 Mert mindenikében magunc sídmélye élt,
 Meg haladtác volt már ők az emberi tzélt.
 Közinkbe valóc ők Menny legyen ő házok,
 Térien munkájoknak így immár meg hasznok,
 S Nebányük hogy el jőrt földi síép halálok.
 Hogy penig ennyi nagy sok seb eséc raytok,
 Kit az iffiabbikon síemeimmel látok,
 Azt se véld hogy vólna ártalom vagy átok.
 Tudod földi verből kell annac könyülni,
 Az ki Menyosíágot kezdi hágni ülni,
 S-Kellet nékiekis így ához kesülni.
 Könnyebben hághattyák már Menyosíág uttyát,
 Így nitván testeken nehéz verek kútytát,
 Botlátván vereknek ki testekből rúttyát.
 Phœbusis érkezéc kezdé el besíédét,
 Sirástoknak ugymond hadgyatok ti békét,
 Mert én elmémnekis ezek birtác fékét,

D

Min-

Minden köztűne való tudományon kaptac,
 Azzal g^zádítot ide felénc raktac,
 Az emberec között mert már untig laktac.
 Vitezség böltséseg kiben öröködic,
 Menyorsághoz vonson s-arra töreködic,
 Mi nyajasságunkban lelkec ditsökedic.
 Hogy ęltec változott Iupiter kedvéből,
 Lett az mindnyájunknac egy vegezéséből,
 Közzénc jö nec maydan föld kesérgéséből.
 Megyec hógaimmal én koporsójokhoz,
 El késsitem nekic mi kell ez utokhoz.
 Tiis mennyetec már uigan hazátokhoz.

A *Pollinis & Musarum ad Bustum Balásiorum Valentini & Francisci fratrum
 germanorum excubias agentium, ad viatorem allocutio, omnium verò nomine
 Clio inquit:*

Az melly Musak, az az , tudományoknak kilencz isten affony,
 Clio, Calliope, Vrania, Polymnia, Terpsichore, Talia, Euterpe Mel-
 pomene, Erato, Appolloval öfve az Balásziak koporsójar őrzik es vi-
 gyazza, Azoknak az koporsó larogato emberekhöz valo favok, Clio
 felel penig mindennek az ki oda megyen az többi kepebe meg,
 s-igy bol.

Erdhedd é koporsó miért illyen síoros bólt?
 S-Ez két beñe fekvő sebes test hóg ki vólt?
 Sebessen s-veressen mind kettő igy miért
 hólt?

Az elsőre hald meg imez az felelet,

Egy

Egy test v^er, szeretet, gyűlöl böw s-tag helyet,
 Ösive foly, s-imittis foglalt egy kis vermet.
 Kic legyenec penig, nehéz meg mondanom,
 Mert én nem tsac földi nemük nec valhatom,
 Fellyül haladtác azt bizván ajánlhatom.
 Pallásnac elméje Vlyffesnac nyelve,
 Mit gondolt vagy sállot, vólt azokban r^esse,
 S-Mind kertöben tettett Antenornac esse.
 Aeneas példája, Achillesnec karja,
 Cupidonac Ija, Herculesnec baija,
 Vólt ben nec, örömmel, bünakis nagy jaija.
 Sebbel s-^er hüllással. ök ugyan tartoztac,
 Mert bünökből sebbel s-^errel ki változtac,
 Christusnac sebb vereért, sebb s-^errel áldoztac.
 Meny el azért immár s-^ezt az kis koporsót,
 Ssidkodtól átkodtól igen meg örizd ódd,
 Söt szép áldásiddal bötsületit tóld föld.
 Mi miérr hogy kertünk nec vóltac tisztelöi,
 S-Böltsefég viráginc siaga vifelöi,
 Apolloval vagyunc testeknec örzöi.
 Egy ut késsittetic melly vez^erel Menyre,
 Ki v^eghöz vitetvén vesissüic fel kezünkre,
 Helyheztetvén öket eltetö örömr.
 Terjed bötsületi ez nemes két testnec,
 Öpiros vereckel Eghet földet festnec.
 Kiben R^esi nem juthat tudatlannac s-restnec.

D 2 Deplo-

Peculiaris Melodia,

Hudalható nagy dolog
 Si erentsénc mint forog,
 Bününc ebben tsac az ok
 Hogy büné illy sok,
 S-Isten hozzánk nem fog.

Soc ostor sokta érni
 Ki nem tud meg tcrni,
 Istenét siwből félni
 Kedvén élni,
 Után menni s-kelni.

Láthattyuc már semünkvel
 Mit nyertünc vetkünkkel,
 Földünc mint pusztúla el
 Soc rendeknec
 Nagy vesiedelmeckel.

Tsac két Wrfi halála
 Gondolmelly kárára
 Elécs-nyavalyajára,
 Országunknac
 Kik élték javára.

Nemzettel Balásziac
 Idejeckel iffiac
 Rendeckel vóltak Vrac,
 Soc jót tudtac

14
S-Naponkint tanúltaei
Okos, vitéz mindkettő,
Katona nevelő,
Minden rendet bötsüllő,
Közre élő,
S-Miben nem dítsérő?
Tíac hogy az rosi sicerentse
Nem fizet érdemre,
Ost jó embertelenre
Mint herére,
Több részt mér mint Mehre,
Idönkis háláadatlan
Méрге hallhatatlan
Nem örül senki javán,
De söt kárán
Vesitén s-nyavalyaján.
Emberben tíac vétket mér,
Iót ingyen sem esmér,
Nagy érdemet földhöz veri,
S-Egy pénzt sem ér
Akit miért feddni mér.
Meg tetzhetett ön kintén
Ez Wrtíac eltén,
Kiknec soc szép jó tétén
Nem örvendett
Nekic bötsöt téven.

D 3

Iavát

Iavát siükön ofította,
Ertéktől fosította,
Búval őket kinozta,
S-Reménységben
Tsalárdúl hordozta.

Maga ök nem magoknac
Hanem orsiágoknac
Eltec, sem tárházoknac
Vagy hasoknac,
Ki siükás mássoknac.

Ök abban örvendettek
Ha kivel jól tettec,
Siegény legént fel vettec,
Segitettec,
Mint arra termettec.

Siralmas azért lehet
Hogy eltec nem elhet,
Földünc socká kic helyett
Mást nem lölhet
Es nemis nevelhet.

Bár több ostor ne vólna
Ránc Istentől hozva,
Tfac ezis súlyos pózna
Hogy így lettec
Tölünc el távozva.

Iöllehet orsiágoknac

Mint

15.
Mint édes Annyoknac
Ők az mivel tartoztac
Meg áldoztac,
Vért verért rá hoztac.
Ditsőséges haláloc,
Ió hir öröc árroc,
Idvösségec jutalmoc,
Isten Attyoc,
Igy tért meg múnkájoc.
Mintfogantac egy mēhben
Nyugosnac egy Sęrben,
Hasonló törtinetben,
Vęres sebben,
Őröcreménségben.
Isten ki ádsi soc jókot
Aldd meg halálokot,
Stenteld koporsó jokat,
Ő honnyokot,
Hól várjác Bátt yokot.
Bátt yoc CHRISTV S fő baynoc,
Ki vólt bizodalmoc
Mindenben oktatójoc,
Kalavúzzoc,
Kiből áldás buzog.
Ne hadgy segélly minketis,
Őrizd földünhetis,

Bo-

16.

Botfájd meg vettékentis,
Erezhesük
Hogy hatalmad nem kis.

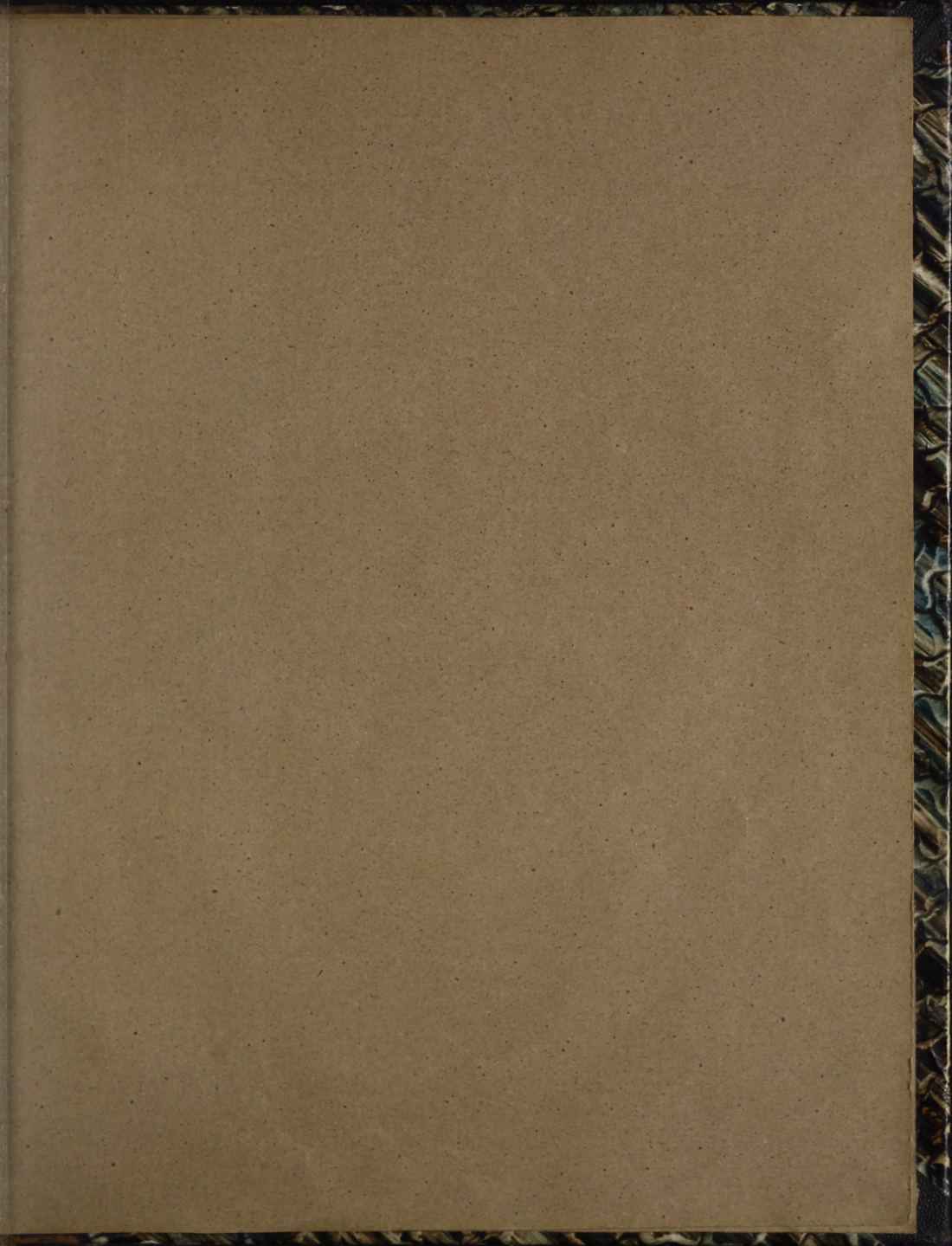
V E E G E.

Author in Libidum.

Roettenetes rút gyáft, mint egy ijefto vaft, en fi vemē vifel ven
Ez két vitez Vrat, kiket lel kem ohayt, verfeimel kefergem,
Minerva Anyámmal, őket laureával, mint tudám ékesgetem.
Momus, Aristarchus, mint ép tagon vad hus, a ki akarék it lenni,
Zoiluffal káromláft, s nem Platoval áldáft, fererék inkáb hinteni,
Cous táblájá val, ne fellyeb kaptanal, tud teged meg inteni.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

Botfásd meg vették
Erezhesük
Hogy hatalmad ne

V E E G

Author in Latin

Roettenetes rüt gyaszt, mint egy ije
Ez két vitez Vrat, kiket lelken
Minerva Anyámmal, őket laureáv
Momus, Aristarchus, mint ép tagon
Zoilussal káromlást, s nem Platova
Cous táblája val, ne fellyeb kaptan

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

